

"מהפיכת" הסטודנטים: עובדות שקרים וטיוח

(בתגובה למאמרה של מירב ארלוזורוב 13 יוני 2010)

"מהפיכה", לא פחות, כך מכנה מירב ארלוזורוב את הסכם העקרונות בין נציגות הסטודנטים ובין האוצר והוועדה לתאום ותקצוב של המועצה להשכלה גבוהה, "מהפיכה" הנובעת מנכונות הסטודנטים לייקור שכר הלימוד בכ 4%! ודרישתם להיות שותפים בניהול מערכת ההשכלה הגבוהה. בהתלהבותה הבלתי מוסתרת מהמתקפה על הסגל האקדמי במערכת ההשכלה הגבוהה, מציגה ארלוזורוב את דברי ההתלהמות של הסטודנטים ללא דברי ביקורת ובכך נותנת להשתלחות בסגל האקדמי נופך של אובייקטיביות. ראשית, לא טורחת ארלוזורוב לציין שנציגות הסטודנטים "המהפכנית" מוכנה לתמוך בהעלאת שכר רק אם הדבר יופעל החל משנת תשע"ג – מועד בו "מובילי מהפיכה" עשויים להיות מחוץ למערכת וכלל לא יידרשו בעצמם לתוספת שכר לימוד. בתמורה הם והסטודנטים יקבלו עכשיו החזר שכר לימוד בהיקף 100 מיליון ש"ח, תמורה שתתקבל גם אם המשא ומתן עם הסטודנטים לא יגיע לידי הסכם!

הסטודנטים קובעים נחרצות ש"מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל סובלת מכישלונות אקדמיים מהותיים הן בהוראה והן במחקר, והיא אובדת דרך, ללא תכנון וללא סדר עדיפות". מה הסימוכין לקביעה נחרצת ומשתלחת זאת? היקף ואיכות הפרסומים של חוקרי האוניברסיטה ממקמים את ישראל באחד המקומות הראשונים בעולם!!! וזאת חרף הקיצוץ המתמשך במערכת ההשכלה הגבוהה, שהשפעתו ההרסנית עוד תבוא לידי ביטוי כואב יותר בעתיד. גם ההאשמה על איכות ההוראה המתדרדרת, האשמה שאינה משוללת יסוד, מוצגת בצורה מעוותת ככישלון ניהולי. כן, ישנה ירידה באיכות ההוראה אך יש לה סיבה ברורה: הקיצוץ המאסיבי של האוצר בתקציבי האוניברסיטאות שהגדיל את יחס סטודנטים למרצה ל 24:1, יחס מדאיג שאינו מוכר בארצות ה OECD.

אחריותו של הסגל האקדמי ל"דרדור המחקר וההוראה" נובע, עלי פי הסטודנטים, בין היתר, מהעובדה שהסגל האקדמי שולט בוועד המנהל של האוניברסיטאות. כיצד מספקת ארלוזורוב במה לשקר כל כך שקוף? בעקבות דו"ח מלץ (2000) כוחם של חברי הסגל צומצם לכ 20%. באוניברסיטת חיפה אליה אני שייך, מתוך 15 חברי ועד מנהל, רק 3 הינם פרופסורים. בייצוג כזה לסגל יש אחריות ניהולית סמלית, ואילו לאנשי הציבור האחריות המלאה לניהול האוניברסיטה. גם הטענה המופרכת של הסטודנטים שלסגל זכות בחירה בלעדית של הנשיא אינה זוכה לתיקון של כותבת המאמר.

עצוב שהסטודנטים הדורשים לקחת חלק בניהול המוסדות, אינם מוכיחים שמץ של רצינות ואינם טורחים לבדוק את העבודות לאשורן, או שמא בחרו לעשות כך למטרות שעניין קידום האינטרס שלהם ולא של המוסדות האקדמיים?

יש מקום לשתף את הסטודנטים בגופי הניהול של האוניברסיטאות, אבל במינון נכון ובמידה ראויה של צניעות. האם הם באמת חושבים שלאחר 3 שנים באוניברסיטה (או פחות) יש להם את הכישורים הדרושים להבין מהותו של מחקר ומהות ניהול מוסד אוניברסיטאי? למה הדבר דומה? לחיילי סדיר שבמהלך שירותם ידרשו נציגות במטכ"ל ובניהול השוטף של הצבא.

אודי מקוב - אוניברסיטת חיפה